

SETMANARI REPUBLICÀ AUTONOMISTA

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Corró, 28 - 2.ºn

Sotscripció: Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.
ANUNCIS, INTERCAL·LATS I REMITITS
Preus convencionals

Col·legi de Segona Ensenyança de Granollers

Dirigit pel doctor don Pere Rumbau

Idiomes : Comerç : Magisteri

Pensionistes i externs

Comentari polític

La llei sobre l'espionatge

Diguem ambigüament «sobre l'espionatge» perquè ens sembla un renecc massa grós dir «contra l'espionatge», com l'ha anunciada el govern de «notables... cíncics» (ja hem trobat el substantiu adequat) que l'actuació del funest Cierva — no la opinió pública — va posar al Poder en l'històrica Nit dels Dolors, dia 21 de març passat.

No. No és una llei contra l'espionatge la llei aprovada amb aquest títol, sino tot el contrari. Es una llei que rebaixa la pena als espies a una modesta multa de 20,000 pessetes i menaça a la premsa que ha denunciat als criminals amb una altra de 100,000 pessetes. Es una llei regressiva que mantindrà eternament en sospens les garanties que ens concedeix una Constitució que hem perdut de vista, amb la prèvia censura i violació de correspondència. En Cambó ha complert el programa. Ell va dir que en aquestes Corts apoiaria la reforma de la Constitució, i, si ressucitessin els liberals del segle passat, ja no la coneixerien. Are ja poden promulgar-se per real decret, lleis que modifiquen el contingent de l'Exèrcit, que representen augments de gastos en el pressupost; ja poden tancar-se als diputats per qual-

sevol suposat delictes perquè les Corts no protesten quan aixó passa: ja queda establerta per temps indeterminat la prèvia censura. Ja vivim dins d'una Constitució que no coneixem, de tant reformada.

La llei d'espionatge s'aprova quan empleats públics están a la presó acusats de delictes d'aquesta mena. Aquesta llei no és res més que una corda tirada al naufrag Brabo Portillo i un alicient per als organitzadors d'una xarxa d'espionatge que prompte ens deixarà sense barcos, sense dignitat i sense vergonya. Ha començat per perdre-la el govern que va venir a pacificar esperits, a restablir la normalitat pública, ben perjudicada per l'anti-monàrquic Cierva i companys «providenciales» que varen venir al món per a salvar-nos, donant-nos «equidad y justicia».

La discussió del projecte

Aprovat ràpidament en el Senat, mentres, els «avis» de la patria feien migdiada, va passar al Congrés el projecte de la avui llei contra l'espionatge i, com és de suposar, la seva sola lectura ja provocà fortes protestes que han continuat, fins a la retirada del Congrés dels diputats d'esquerra i els pocs liberals que han sostingut les seves conviccions.

L'ex ministre Juli Burell, demòcra-

ta de gran independència de criteri, pronuncià un discurs que fou una enèrgica condemnaçió de la política que segueix l'actual govern. Es el 1909 que torna — digué. — No es el 1909, sino els temps de l'absolutista Ferrán VII els que tornen. Els espanyols estem sense Constitució, sense llibertats, en poder d'un govern reaccionari que va a l'anul·lació de la llibertat de pensar.

Frases ben dures per al projecte digué amb energia l'albista senyor Armíñan, que posaren en perill l'unitat del gabinet, però el senyor Alba deixà agafar-se per les paraules d'en Dato, qui hàbilment comprometé a tots els ministres per a evitar que algú dels anomenats liberals, amb un xic de dignitat no es conformés a la maniobra d'amordaçar a la premsa.

Eu Prieto digué un dels seus millors discursos. Plè de lògica, amb la convicció de fer un acte de civisme, va combatre el projecte, demostrant que és un atentat a la llibertat.

En Nougués, al defensar el seu vot particular, atacà de ferm al govern, demostrant la seva constitució reaccionària. En Marcell Domingo va dir una de les seves més enèrgiques frases, reflexe del pensar de les esquerres espanyoles.

A última hora i abans de la votació, varen retirar-se els diputats reformistes,